

บทที่ 4

รูปแปรของหน่วยเสียงสระสูงในภาษาสงขลา

ในบทที่ 4 นี้ ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์การออกเสียงหน่วยเสียงสระในภาษาสงขลา ในการออกเสียงคำที่ใช้ทดสอบซึ่งเป็นคำที่มีรูปเขียนแทนเสียงสระเป็น <ิ> <ึ> และ <ู> ในภาษาไทยมาตรฐาน

รูปแปรของหน่วยเสียงสระในคำที่ใช้รูปสระ <ิ>

การทดสอบการออกเสียงสระของคำที่มีรูปสระ <ิ> ผู้วิจัยให้ประชากรตัวอย่าง 180 คนออกเสียงคำจำนวน 12 คำ ได้แก่ ชี คี คลี จี ฉีก ชี ชิก มีด ฮี วิ ลี นั้น และพบว่าประชากรตัวอย่างออกเสียงสระในคำทดสอบเป็นเสียงสระ [i:] และเสียงสระ [e:] เพื่อให้เห็นลักษณะการออกเสียงสระในคำทดสอบอย่างชัดเจน ผู้วิจัยใคร่จะนำเสนอข้อมูลการออกเสียงสระจำแนกตามอายุ และจำแนกตามถิ่นที่อยู่อาศัยของกลุ่มประชากรตัวอย่างตามลำดับดังนี้

1. ลักษณะการออกเสียงคำที่มีรูปสระ < i > ของคนที่มีอายุต่างกัน

ตาราง 2 ลักษณะการออกเสียงคำที่มีรูปสระ < i > ของประชากรกลุ่มเด็ก ผู้ใหญ่ และ
คนชรา คิดเป็นอัตราร้อยละของประชากรแต่ละกลุ่มอายุ

ลักษณะ การ ออก เสียง คำ	[i :]						[e :]					
	10-20 ปี		35-45 ปี		60-70 ปี		10-20 ปี		35-45 ปี		60-70 ปี	
	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
1. ชี	43.3	26	40.0	24	26.7	16	56.7	34	60.0	36	73.3	44
2. คี	63.3	38	53.3	32	46.7	28	36.7	22	46.7	28	53.3	32
3. คี	90.0	54	76.7	46	48.3	29	10.0	6	23.3	14	51.7	31
4. จี	98.3	59	98.3	59	93.3	56	1.7	1	1.7	1	6.7	4
5. ลี	96.7	58	93.3	56	90.0	54	3.3	2	6.7	4	10.0	6
6. ชี	96.7	58	93.3	56	91.7	55	3.3	2	6.7	4	8.3	5
7. ชี	33.3	20	41.7	25	30.0	18	66.7	40	58.3	35	70.0	42
8. มีด	88.3	53	86.7	52	71.7	43	11.7	7	13.3	8	28.3	17
9. ยี	63.3	38	45.0	27	40.0	24	36.7	22	55.0	33	60.0	36
10. วี	61.7	37	60.0	36	41.7	25	38.3	23	40.0	24	58.3	35
11. ลี	51.7	31	53.3	32	55.0	33	48.3	29	46.7	28	45.0	27
12. หนี	70.0	42	78.3	47	50.0	30	30.0	18	21.7	13	50.0	30
ค่าเฉลี่ย	71.38		68.33		57.09		28.62		31.67		42.91	

ผู้วิจัยวิเคราะห์สรุปลักษณะการออกเสียงของคำที่ใช้รูปสระ (ิ) ซึ่งได้แสดงในตารางที่ 2 ดังนี้

ประชากรกลุ่มเด็ก ออกเสียงสระเป็นเสียง [i:] มากกว่าเสียง [e:] เกือบทุกคำ ยกเว้นคำว่า "ชี้" และ "ชี้ก" ซึ่งเด็กจะออกเสียง [e:] มากกว่า [i:]

ประชากรกลุ่มผู้ใหญ่ ออกเสียงสระเป็นเสียง [i:] มากกว่าเสียง [e:] เกือบทุกคำ ยกเว้นคำว่า "ชี้" "ชี้ก" และ "ชี้" ผู้ใหญ่จะออกเสียง [e:] มากกว่าเสียง [i:]

ประชากรกลุ่มคนชรา ออกเสียงสระเป็นเสียง [i:] มากกว่าเสียง [e] ในคำว่า จี ฉีก ชี มีด ลี และออกเสียงสระเป็นเสียง [e:] มากกว่าเสียง [i:] ในคำว่า ชี คี คลี ชีก ชี วิ สำหรับคำ "หนี" คนชราออกเสียงสระ [i:] และ [e:] ในปริมาณที่เท่ากัน

เมื่อเปรียบเทียบลักษณะการออกเสียงสระของประชากรทั้ง 3 กลุ่มอายุ จะเห็นว่าประชากรกลุ่มเด็กออกเสียงสระในคำทดสอบเป็นเสียงสระ [i:] มากกว่าผู้ใหญ่ และคนชราเกือบทุกคำ ยกเว้นคำว่า "ชี้ก" "หนี" ซึ่งผู้ใหญ่ออกเสียงสระเป็นเสียงสระ [i:] มากกว่าเด็กและคนชรา และคำว่า "ลี" ซึ่งคนชราออกเสียงสระเป็นเสียง [i:] มากกว่าผู้ใหญ่และเด็กตามลำดับ

ในทางกลับกันประชากรกลุ่มคนชราจะออกเสียงสระของคำทดสอบเป็นเสียงสระ [e:] มากกว่าผู้ใหญ่และเด็กเกือบทุกคำ ยกเว้นคำว่า "ลี" ซึ่งคนชราออกเสียงสระเป็นเสียงสระ [e:] น้อยกว่าผู้ใหญ่และเด็ก แต่ออกเสียงเป็นเสียงสระ [i:] มากกว่าผู้ใหญ่และเด็กดังกล่าวแล้วข้างต้น

2. ลักษณะการออกเสียงคำที่มีรูปสระ < ิ > ของคนที่มีถิ่นที่อยู่อาศัยในชุมชนเมือง และชุมชนชนบท

ตาราง 3 ลักษณะการออกเสียงคำที่มีรูปสระ < ิ > ของประชากรในชุมชนเมือง และชุมชนชนบทคิดเป็นอัตราร้อยละของประชากรแต่ละชุมชน

ลักษณะการออกเสียงคำ	[i :]				[e :]			
	ชุมชนเมือง		ชุมชนชนบท		ชุมชนเมือง		ชุมชนชนบท	
	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
1. ชี	61.1	55	12.2	11	38.9	35	87.8	79
2. คี	91.1	82	17.8	16	8.9	8	82.2	74
3. คดิ	80.0	72	63.3	57	20.0	18	36.7	33
4. จิ	96.7	87	96.7	87	3.3	3	3.3	3
5. ฉีก	95.6	86	91.1	82	4.4	4	8.9	8
6. ชู	97.8	88	90.0	81	2.2	2	10.0	9
7. ชิก	57.8	52	12.2	11	42.2	38	87.8	79
8. มิด	83.3	75	81.1	73	16.7	15	18.9	17
9. ยี	74.4	67	24.4	22	25.6	23	75.6	68
10. วี	57.8	52	51.1	46	42.2	38	48.9	44
11. สี	80.0	72	26.7	24	20.0	18	73.3	66
12. หิน	85.6	77	46.7	42	14.4	13	53.3	48
ค่าเฉลี่ย	80.10		51.11		19.90		48.89	

ประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมือง ออกเสียงสระเป็นเสียง [i:] มากกว่าเสียง [e:] ทุกคำ

ประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนชนบท ออกเสียงสระเป็นเสียง [i:] มากกว่าเสียง [e:] ในคำว่า คลี่ จี ฉัก ชี มีด ี

เมื่อเปรียบเทียบลักษณะการออกเสียงสระของประชากรทั้ง 2 ชุมชนจะเห็นว่าประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองออกเสียงสระในคำทดสอบเป็นเสียง [i:] มากกว่าประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนชนบทเกือบทุกคำ ยกเว้นคำว่า "จี" ซึ่งประชากรที่อาศัยอยู่ทั้งในชุมชนเมือง และชุมชนชนบทออกเสียงเป็นเสียง [i:] ในอัตราที่เท่ากัน

ในทางกลับกันประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนชนบทจะออกเสียงสระในคำทดสอบเป็นเสียง [e:] มากกว่าประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองเกือบทุกคำ ยกเว้นคำว่า "จี" ซึ่งประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนชนบท และประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองออกเสียงสระเป็นเสียง [e:] ในอัตราที่เท่ากัน

รูปแปรของหน่วยเสียงสระในคำที่ใช้รูปสระ < ี >

การทดสอบการออกเสียงสระของคำที่มีรูปสระ < ี > ผู้วิจัยให้ประชากรตัวอย่าง 180 คนออกเสียงคำจำนวน 12 คำ ได้แก่ คลี่ ฉัก ชี ช้อ คั้น คั้น ผั้น ฟั้น มีด ลีม คั้น ลีบ หมั้น และพบว่าประชากรตัวอย่างออกเสียงสระในคำทดสอบทั้งเสียงสระ [i:] และเสียงสระ [e:] เพื่อให้เห็นลักษณะการออกเสียงสระในคำทดสอบอย่างชัดเจนผู้วิจัยวิเคราะห์นำเสนอข้อมูลการออกเสียงสระจำแนกตามอายุ และจำแนกตามถิ่นที่อยู่อาศัยของกลุ่มประชากรตัวอย่างตามลำดับดังนี้

1. ลักษณะการออกเสียงสระในคำที่มีรูปสระ < > ของคนที่มีอายุต่างกัน

ตาราง 4 ลักษณะการออกเสียงคำที่มีรูปสระ < > ของประชากรกลุ่มเด็ก ผู้ใหญ่ และ
คนชรา คิดเป็นร้อยละของประชากรแต่ละกลุ่มอายุ

ลักษณะ การ ออก เสียง คำ	[ɨ :]						[ə :]					
	10-20 ปี		35-45 ปี		60-70 ปี		10-20 ปี		35-45 ปี		60-70 ปี	
	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
1. คติน	88.3	53	68.3	41	61.7	37	11.7	7	31.7	19	38.3	23
2. ชาน	93.3	56	86.7	52	71.7	43	6.7	4	13.3	8	28.3	17
3. ชก	51.7	31	45.0	27	38.3	23	48.3	29	55.0	33	61.7	37
4. คิน	50.0	30	40.0	24	41.7	25	50.0	30	60.0	36	58.3	35
5. คิน	85.0	51	63.3	38	61.7	37	15.0	9	36.7	22	38.3	23
6. คีน	9.0	54	95.0	57	85.0	51	10.0	6	5.0	3	15.0	9
7. คีน	88.3	53	81.7	49	56.7	34	11.7	7	18.3	11	43.3	26
8. มืด	90.0	54	90.0	54	78.3	47	10.0	6	10.0	6	21.7	13
9. ลิม	96.7	58	95.0	57	86.7	52	3.3	2	5.0	3	13.3	8
10. ลิน	90.0	54	65.0	39	55.0	33	10.0	6	35.0	21	45.0	27
11. ลิป	61.7	37	45.0	27	23.3	14	38.3	23	55.0	33	76.7	46
12. หมิน	53.3	32	51.7	31	28.3	17	46.7	28	48.3	29	71.1	43
ค่าเฉลี่ย	78.20		68.89		57.37		21.80		31.11		42.63	

ผู้วิจัยวิเคราะห์สรุปลักษณะการออกเสียงของคำที่ใช้รูปสระ < ุ > ซึ่งได้แสดงใน ตารางที่ 4 ดังนี้

ประชากรกลุ่มเด็ก ออกเสียงสระเป็นเสียง [เ้ะ] มากกว่าเสียง [อะ] ในคำทุกคำ ยกเว้นคำว่า "ตื้น" ซึ่งเด็กจะออกเสียง [อะ] และ [เ้ะ] ในอัตราที่เท่ากัน

ประชากรกลุ่มผู้ใหญ่ ออกเสียงสระเป็นเสียง [เ้ะ] มากกว่าเสียง [อะ] ในคำว่า คลื่น ชื้น ตื้น ผืน พื้น มีด ลม ล้น หมัน และออกเสียงสระเป็นเสียง [อะ] มากกว่าเสียง [เ้ะ] ในคำว่า ชื้อ ตื้น สืบ

ประชากรกลุ่มคนชรา ออกเสียงสระเป็นเสียง [เ้ะ] มากกว่าเสียง [อะ] ในคำ คลื่น ชื้น ตื้น ผืน พื้น มีด ลม ล้น และออกเสียงสระเป็นเสียง [อะ] มากกว่าเสียง [เ้ะ] ในคำว่า ชื้อ ตื้น สืบ หมัน

เมื่อเปรียบเทียบลักษณะการออกเสียงสระของประชากรทั้ง 3 กลุ่มอายุ จะเห็นว่าประชากรกลุ่มเด็กออกเสียงสระในคำทดสอบเป็นเสียง [เ้ะ] มากกว่าผู้ใหญ่ และคนชราตามลำดับเกือบทุกคำ ยกเว้นคำว่า "ตื้น" ซึ่งเด็กออกเสียงสระเป็นเสียง [เ้ะ] มากกว่าคนชรา และผู้ใหญ่ตามลำดับ คำว่า "ผืน" ผู้ใหญ่ออกเสียงสระเป็นเสียง [เ้ะ] มากกว่าเด็กและคนชรา และคำว่า "มีด" ซึ่งเด็กและผู้ใหญ่ออกเสียงสระของคำทดสอบเป็นเสียงสระ [เ้ะ] ในอัตราที่เท่ากัน แต่มากกว่าอัตราการออกเสียงสระ [อะ] ของคนชรา

ในทางกลับกันประชากรกลุ่มคนชราออกเสียงสระของคำทดสอบเป็นเสียง [อะ] มากกว่าผู้ใหญ่และเด็กตามลำดับเกือบทุกคำ ยกเว้นคำว่า "ตื้น" ซึ่งผู้ใหญ่ออกเสียงสระเป็นเสียง [อะ] มากกว่าคนชราและเด็ก และคำว่า "ผืน" ซึ่งคนชราออกเสียงสระเป็นเสียง [อะ] มากกว่าเด็กและผู้ใหญ่ตามลำดับ

2. ลักษณะการออกเสียงสระในคำที่มีรูปสระ < ิ > ของคนที่มถิ่นที่อยู่อาศัยในชุมชนเมือง และชุมชนชนบท

ตาราง 5 ลักษณะการออกเสียงคำที่มีรูปสระ < ิ > ของประชากรในชุมชนเมือง และชุมชนชนบท คิดเป็นอัตราร้อยละของประชากรแต่ละชุมชน

ลักษณะการออกเสียงคำ	[ิ :]				[ะ :]			
	ชุมชนเมือง		ชุมชนชนบท		ชุมชนเมือง		ชุมชนชนบท	
	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
1. คัดิน	76.7	69	68.9	62	23.3	21	31.1	28
2. ชีน	90.0	81	77.8	70	10.0	9	22.2	20
3. ชือ	68.9	62	21.1	19	31.1	28	78.9	71
4. คีน	60.0	54	27.8	25	40.0	36	72.2	65
5. คิน	68.9	62	74.4	67	31.1	28	25.6	23
6. คีน	94.4	85	85.6	77	5.6	5	14.4	13
7. ฟีน	75.6	68	75.6	68	24.4	22	24.4	22
8. มีด	90.0	81	82.2	74	10.0	9	17.8	16
9. ลิม	94.4	85	91.1	82	5.6	5	8.9	8
10. ลีน	72.2	65	67.8	61	27.8	25	32.2	29
11. ลีบ	66.7	60	20.0	18	33.3	30	80.0	72
12. หมั้น	68.9	62	20.0	18	31.1	28	80.0	72
ค่าเฉลี่ย	77.22		59.35		22.78		40.65	

ประชากรที่มีที่อยู่อาศัยในชุมชนเมือง ออกเสียงสระเป็นเสียง [ɛː] มากกว่าเสียง [əː] ทุกคำ

ประชากรที่มีที่อยู่อาศัยในชุมชนชนบท ออกเสียงสระเป็นเสียง [ɛː] มากกว่าเสียง [əː] ในคำว่า คั่น ชั่น ตั่น ฝั่น ฝั้น มีด ลิม ลั่น และออกเสียงสระเป็นเสียง [əː] มากกว่าเสียง [ɛː] ในคำว่า ชื้อ ตื่น สืบ หมั่น

เมื่อเปรียบเทียบลักษณะการออกเสียงสระของประชากรทั้ง 2 ชุมชน จะเห็นว่าประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองออกเสียงสระของคำทดสอบเป็นเสียง [ɛː] มากกว่าประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนชนบทเกือบทุกคำ ยกเว้นคำว่า "คั่น" ซึ่งประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองออกเสียงสระเป็นเสียง [ɛː] มากกว่าประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมือง และคำว่า "ฝั้น" ซึ่งประชากรทั้งสองชุมชนออกเสียงสระเป็นเสียง [ɛː] ในอัตราเท่ากัน

ในทางกลับกันประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนชนบทจะออกเสียงสระของคำทดสอบเป็นเสียงสระ [əː] มากกว่าประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองเกือบทุกคำ ยกเว้นคำว่า "คั่น" ซึ่งประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองออกเสียงสระเป็นเสียง [əː] มากกว่าประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนชนบท และคำว่า "ฝั้น" ประชากรทั้ง 2 ชุมชนออกเสียงสระเป็นเสียง [əː] ในอัตราที่เท่ากัน

รูปแปรของหน่วยเสียงสระในคำที่ใช้รูปสระ < ุ >

ในการทดสอบการออกเสียงสระของคำที่มีรูปสระ < ุ > ผู้วิจัยให้ประชากรตัวอย่าง 180 คนออกเสียงคำจำนวน 12 คำ ได้แก่ คุ คุง ฐ ฐู ปลูก ถูก ฐป ปู ผู้รู้ ลูก หมู และพบว่าประชากรตัวอย่างออกเสียงสระในคำทดสอบทั้งเสียงสระ [uː] และเสียงสระ [oː] เพื่อให้เห็นลักษณะการออกเสียงสระในคำทดสอบอย่างชัดเจน ผู้วิจัยใ้คำจะนำเสนอข้อมูลการออกเสียงสระซึ่งจำแนกตามอายุ และจำแนกตามถิ่นที่อยู่อาศัยของกลุ่มประชากรตัวอย่างตามลำดับดังนี้

1. ลักษณะการออกเสียงคำที่ใช้รูปสระ <ุ> ของคนที่มีอายุต่างกัน

ตาราง 6 ลักษณะการออกเสียงคำที่ใช้รูปสระ <ุ> ของประชากรกลุ่มเด็ก ผู้ใหญ่ และ
คนชรา คิดเป็นอัตราร้อยละของประชากรแต่ละกลุ่มอายุ

ลักษณะ การ ออก เสียง คำ	[u :]						[o :]					
	10-20 ปี		35-45 ปี		60-70 ปี		10-20 ปี		35-45 ปี		60-70 ปี	
	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
1. ู	65.0	39	58.3	35	43.3	26	35.0	21	41.7	25	56.7	34
2. ุง	95.0	57	96.7	58	90.0	54	5.0	3	3.3	2	10.0	6
3. ู	98.3	59	90.0	54	70.0	42	1.7	1	10.0	6	30.0	18
4. ู	96.7	58	86.7	52	78.3	47	3.3	2	13.3	8	21.7	13
5. ปลูก	58.3	35	45.0	27	38.3	23	41.7	25	55.0	33	61.7	37
6. ูก	50.0	30	46.7	28	35.0	21	50.0	30	53.3	32	65.0	39
7. ูป	91.7	55	78.3	47	50.0	30	8.3	5	21.7	13	50.0	30
8. ู	40.0	24	36.7	22	30.0	18	60.0	36	63.3	38	70.0	42
9. ู	58.3	35	43.3	26	20.0	12	41.7	25	56.7	3	80.0	48
10. ู	40.0	24	43.3	26	18.3	11	60.0	36	56.7	34	81.7	49
11. ูก	45.0	27	51.7	31	30.0	18	55.0	33	48.3	29	70.0	42
12. หนู	93.3	56	96.7	58	93.3	56	6.7	4	3.3	2	6.7	4
ค่าเฉลี่ย	69.30		64.44		49.72		30.70		95.56		50.28	

ผู้วิจัยใคร่สรุปลักษณะการออกเสียงสระของคำที่ใช้รูปสระ <ุ> ซึ่งได้แสดงในตารางที่ 6 ดังนี้

ประชากรกลุ่มเด็ก ออกเสียงสระเป็นเสียง [u:] มากกว่าเสียง [o:] ในคำว่า คู้ จูง ู้ ู้ ู้ ปลูก ูบ ู้ หนู และออกเสียงสระเป็นเสียง [o:] มากกว่าเสียง [u:] ในคำ ู้ ู้ ู้ ปลูก ส่วนคำว่า ูก เด็กจะออกเสียงสระเป็นเสียง [u:] และ [o:] ในอัตราที่เท่ากัน

ประชากรกลุ่มผู้ใหญ่ ออกเสียงสระเป็นเสียง [u:] มากกว่าเสียง [o:] ในคำ คู้ จูง ู้ ู้ ู้ ปลูก หนู และออกเสียงสระเป็นเสียง [o:] มากกว่าเสียง [u:] ในคำ ปลูก ูก ู้ ู้ ู้

ประชากรกลุ่มคนชรา ออกเสียงสระเป็นเสียง [u:] มากกว่าเสียง [o:] ในคำ จูง ู้ ู้ หนู และออกเสียงสระเป็นเสียง [o:] มากกว่าเสียง [u:] ในคำ คู้ ปลูก ูก ู้ ู้ ปลูก ส่วนคำ ูบ คนชราออกเสียงสระเป็นเสียง [o:] และ [u:] ในอัตราที่เท่ากัน

เมื่อเปรียบเทียบลักษณะการออกเสียงสระของประชากรทั้ง 3 กลุ่มอายุ จะเห็นว่า ประชากรกลุ่มเด็กออกเสียงสระของคำทดสอบเป็นเสียงสระ [u:] มากกว่าผู้ใหญ่และคนชราเกือบทุกคำ ยกเว้นคำว่า "จูง" "ู้" "ปลูก" ซึ่งประชากรกลุ่มผู้ใหญ่ ออกเสียงสระเป็นเสียง [u:] มากกว่าเด็ก และคนชราตามลำดับ และคำว่า "หนู" เด็กและคนชราออกเสียงสระเป็นเสียง [u:] ในอัตราเท่ากัน แต่เป็นอัตราที่น้อยกว่าการออกเสียงสระเป็นเสียง [u:] ของผู้ใหญ่

ในทางกลับกันประชากรกลุ่มคนชราออกเสียงสระในคำทดสอบเป็นเสียง [o:] มากกว่าผู้ใหญ่ และเด็กตามลำดับเกือบทุกคำ ยกเว้นคำว่า "จูง" "ู้" "ปลูก" ซึ่งคนชรา ออกเสียงสระเป็นเสียง [o:] มากกว่าเด็กและผู้ใหญ่ตามลำดับ ส่วนคำว่า "หนู" คนชรา และเด็กออกเสียงสระเป็นเสียง [o:] ในอัตราที่เท่ากัน และเป็นอัตราที่น้อยกว่าการออกเสียงสระ [o:] ของผู้ใหญ่

2. ลักษณะการออกเสียงสระในคำที่ใช้รูปสระ < ุ > ของคนที่มโนที่อยู๋อาศัยในชุมชนเมือง และชุมชนชนบท

ตาราง 7 ลักษณะการออกเสียงคำที่มีรูปสระ < ุ > ของประชากรในชุมชนเมือง และ ชุมชนชนบทคิดเป็นอัตราร้อยละของประชากรแต่ละชุมชน

ลักษณะ การ ออก เสียง คำ	[ุ :]				[ู :]			
	ชุมชนเมือง		ชุมชนชนบท		ชุมชนเมือง		ชุมชนชนบท	
	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
1. ู	84.4	76	26.7	24	15.6	14	73.3	66
2. ูง	93.3	84	94.4	85	6.7	6	5.6	5
3. ูช	91.1	82	81.1	73	8.9	8	18.9	17
4. ูจ	90.0	81	84.4	76	10.0	9	15.6	14
5. ูปูก	71.1	64	23.3	21	28.0	26	76.7	69
6. ูก	63.3	57	24.4	22	36.7	33	75.6	68
7. ูป	74.4	67	72.2	65	25.6	23	27.8	25
8. ู	55.6	50	20.0	18	44.4	40	80.0	72
9. ู	61.1	55	20.0	18	38.9	35	80.0	72
10. ู	54.4	49	13.3	12	45.6	41	86.7	78
11. ูก	70.0	63	14.4	13	30.0	27	85.6	77
12. ูม	97.8	88	91.1	82	2.2	2	8.9	8
ค่าเฉลี่ย	75.56		47.12		24.44		52.88	

ประชากรที่มีถิ่นที่อยู่อาศัยในชุมชนเมือง ออกเสียงสระเป็นเสียง [u:] มากกว่าเสียง [o:] ทุกคำ

ประชากรที่มีถิ่นที่อยู่อาศัยในชุมชนชนบท ออกเสียงสระเป็นเสียง [u:] มากกว่าเสียง [o:] ในคำ จุง ฐึ ฐึ ฐูป หมู่ และออกเสียงสระเป็นเสียง [o:] มากกว่าเสียง [u:] ในคำ คู่ ปลุก ฤก ปู ู้ ู้ ลุก

เมื่อเปรียบเทียบลักษณะการออกเสียงของประชากรทั้ง 2 ชุมชน จะเห็นว่า ประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองออกเสียงสระของคำทดสอบเป็นเสียง [u:] มากกว่า ประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนชนบทเกือบทุกคำ ยกเว้นคำว่า "จุง" ซึ่งประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองออกเสียงสระเป็นเสียง [u:] น้อยกว่าประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนชนบท

ในทางกลับกันประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนชนบทออกเสียงสระของคำทดสอบเป็นเสียง [o:] มากกว่าประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองเกือบทุกคำ ยกเว้นคำว่า "จุง" ซึ่งประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนชนบทออกเสียงสระเป็นเสียง [o:] น้อยกว่า ประชากรที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมือง

ผลการทดสอบการออกเสียงสระในคำที่มีรูปเขียนภาษาไทยมาตรฐานประสมด้วย <๓> <๓> และ <๓> ของผู้พูดภาษาสงขลา ทำให้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

คำที่มีรูปเขียนภาษาไทยมาตรฐานประสมด้วย <๓> ผู้พูดภาษาสงขลาออกเสียงสระเป็นเสียง [i:] และ [e:]

คำที่มีรูปเขียนภาษาไทยมาตรฐานประสมด้วย <๓> ผู้พูดภาษาสงขลาออกเสียงสระเป็นเสียง [ɛ:] และ [ə:]

คำที่มีรูปเขียนภาษาไทยมาตรฐานประสมด้วย <๓> ผู้พูดภาษาสงขลาออกเสียงสระเป็นเสียง [u:] และ [o:]

ลักษณะการออกเสียงสระที่แตกต่างกันของผู้พูดภาษาสงขลาดังกล่าว จึงเป็นข้อยืนยันได้ว่า ภาษาสงขลาเริ่มมีการแปรการออกเสียงสระสูงในคำที่มีรูปสระ <๓>, <๓>, <๓> โดยผู้พูดภาษาสงขลากำลังเลือกใช้หน่วยเสียงสระสูงในคำบางคำเหมือนกับหน่วยเสียงสระในภาษาไทยกรุงเทพฯ แทนที่จะใช้หน่วยเสียงสระเหมือนการออกเสียงสระในภาษาสงขลาดั้งเดิม สำหรับในบทต่อไปผู้วิจัยจะเรียกเสียงสระสูงต่าง ๆ ที่พบว่า "รูปแปร"